Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Dryaden. Et Eventyr fra Udstillingstiden i Paris 1867. 1868

Citation: Andersen, H. C.: ”H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal”, i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 85. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeventyr05val-shoot-idm139748572885904/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

om smaa stille Søer og Damme, hvor Vandplanter, konstigt-gjorte, klippede af Blikplader, bøiede og malede, prangede i al den Lysning og kastede alenhøit Vandstraalen ud af deres Bæger. Skjønne Grædepile, virkelige Foraarets Grædepile sænkede deres friske Grene som et grønt gjennemsigtigt og dog skjulende Slør. Her mellem Buskene brændte et Baal, dets røde Skin lyste hen over smaa halvdunkle, tause Løvhytter, gjennembrusede af Toner, en Musik, kildrende i Øret, daarende, lokkende, jagende Blodet gjennem Menneskenes Lemmer.

Unge Qvinder saae hun, smukke, festklædte, med Troskyldighedens Smiil, Ungdommens lette, leende Sind, en »*Marie*, [46] med Rose i Haaret, men uden Vogn og Jockey. Hvor bølgede de om, hvor svang de sig i vilde Dandse! hvad var op, hvad var ned? Som bidt af Taranteien sprang de, loe de, smilede de, lyksaligt glade til at omfavne hele Verden.

Dryaden følte sig reven med i Dandsen. Om hendes lille, fine Fod sluttede sig Silkestøvlen, kastaniebruun som Baandet, der fra hendes Haar flagrede ned over den ubedækkede Skulder. Den silkegrønne Kjole bølgede i store Folder, men skjulte ikke det smukt formede Been med den nydelige Fod, der syntes at ville skrive Trylle-Cirkel i Luften foran den dandsende Ungersvends Hoved.

Var hun i *Armidas* Tryllehave? Hvad kaldtes Stedet?

Navnet lyste udenfor i Gasflammer:

»*Mabile*«.

[47] Toner og Haandklap, Raketter og rislende Vande knaldede med Champagnen herinde, Dandsen var bacchantisk vild, og over det Hele seilede Maanen, lidt skjev i Ansigtet vel. Himlen var uden Skyer, klar og reen, man troede at see ind i Himlen fra *Mabile*.

En fortærende kildrende Livslyst gjennembævede *Dryaden*, det var som en Opiums-Ruus.

Hendes Øine talte, Læberne talte, men Ordene hørtes ikke for Klangen af Fløiter og Violiner. Hendes Dandser hviskede hende Ord i Øret, de bølgede i Tact af Cancanen; hun forstod dem ikke, vi forstaae dem ikke. Han strakte sine Arme ud mod hende, om hende, og omslyngede kun den gjennemsigtige, gasfyldte Luft.

Dryaden blev baaren af Luftstrømmen, som Vinden bærer et

1 om – 12 med] *på overklæbning* r; *bagpå beg. af brev til* Fru Grevinde Frijs. 25, 30 Mabile] B *har det rette:* Mabille. 38 Luft] *herefter* NB ny Linie r.